

philippine studies

Ateneo de Manila University • Loyola Heights, Quezon City • 1108 Philippines

Kay Richie Fernando

Larawan

Para Sa Dayuhan sa Bangkok:

Paano Kausapin ang Puta (1)

Para sa Dayuhan sa Bangkok

Paano Kausapin ang Puta (2)

Si Zacarias Ka Kaya?

Jose Mario C. Francisco, S. J.

Philippine Studies vol. 53, no.2&3 (2005): 388–390

Copyright © Ateneo de Manila University

Philippine Studies is published by the Ateneo de Manila University. Contents may not be copied or sent via email or other means to multiple sites and posted to a listserv without the copyright holder's written permission. Users may download and print articles for individual, noncommercial use only. However, unless prior permission has been obtained, you may not download an entire issue of a journal, or download multiple copies of articles.

Please contact the publisher for any further use of this work at philstudies@admu.edu.ph.

<http://www.philippinestudies.net>
Fri June 30 13:30:20 2008

In your hands, hands that love me,
 Hands that know my body well,
 O and especially my belly.
 Toothpick in mouth, I remember
 How you would pat it with a smile
 And say, look, you're stretching
 Your T-shirt, and I would reply,
 You'll just have to love me more
 Now that there's more of me to love.

(Cebu City)

JOSE MARIO C. FRANCISCO, S.J.

Kay Richie Fernando

(Heswitang namatay sa Cambodia)

Nanganganib ang Angkor Wat
 ginagapang ng kagubatang pumupulupot
 sa nunong karikitan ng tore-toreng bato
 pinapasok ng sanga-sangang ugat at baging
 ang kaliit-liitang siwang upang kapitan
 hanggang tuluyang maibuwal at kubabawan.

Nanganganib ang Angkor Wat
 pinasusuko ng pakikidigmang hasik
 ay walang kinikilalang bakal at minang plastik
 binubuhay ang mga sundalong nakaukit
 para tabunan ang Buddhang mayro'ng matang pikit
 ng gabundok na bungo't butong wala nang litid.

Nanganganib ang Angkor Wat
 pinagtutigpas-tigpas ng pagkagahaman
 ang piping saksi ng banal na kabihasanan
 ikinakalakal pugot-ang-ulong katawan
 ng diyos, bayani, at maging mitong halimaw
 para iluklok sa altar ng dayong mayaman.

Hindi ka nanganib.
Sa sabog ng granada't lipad ng laman
nakatayo ka pa sa lupa't alaala.

Larawan

Wala akong litrato
na nakapitaka o libro
ng kaibigang matalik ko.

Sa halip siya'y sinisipat sa pabagu-bagong liwanag
inakma sa lenteng katapat, tiniyak ang eksaktong agwat
sa pumipintig na kamerang sa ulo ko'y nakalapat
nang larawan ng kanyang mukha'y maitatak nang pabaligtad
sa pinagsala-salabat na nerbiyos at mga ugat
na s'yang naghahatid ng signos mula sa anumang kaharap
tungo sa iba't ibang lupi ng abuhing malabituka
kung saan pinagkakaisa ang kulay, hugis, at itsura
upang sa wakas makilala ang nakangiti niyang mata.

Sa kuweba ng aking bungo
napakaraming larawan niya ang nakaukit nang buong-buo
di ninipis sa pagkaluma't didilaw sa pagkakatago
hanggang selyula sa 'king utak ay isa-isang maghingalo.

Para sa Dayuhan sa Bangkok: Paano Kausapin ang Puta (1)

Walang kinikilalang bayan ang libog at yaman
maliban sa alpabeto sa dulo ng daliri
na walang bagong katinig at patinig
walang bagong himig.

Basta't pinapasok ang lupain ng katutubo
mga burol, lambak, pati masukal na puklo
hinahawi anumang sagabal sa pag-aari

habang unti-unting lumitaw
sa kahabaan ng katawan
ang nakatitik mong katauhan
 sa 'yong mata, tagahilagang magulang
 sa dila, sili't luyang dikdik sa anghang
 sa mga palad, guhit ng paghahanap
 at sa baywang, lantik ng yukong halaman

habang unti-unting lumitaw
sa kahabaan ng katawan
ang pinagdaanang kabihasanan
 ang luhan lawa sa paninging bintana
 ang pagtaginting ng templo sa pagtawa
 ang pag-aalay ng insenso at ilaw
 ang di-pagpatay maging lamok o bangaw.

Sa dulo ng daliri ko
ilinuluwal kang tao.
Sasapuhin ka ng palad
huwag ka lamang malaglag.

Para sa Dayuhan sa Bangkok: Paano Kausapin ang Puta (2)

Sa aking pagpasok sa silid ng kasa
nakabihis ka na ng balat mong seda
hinayasan ng nunal ng kalikasan
hinubog ng pagbuno sa kapalaran.

Nang makawala sa bilanguang suot
laman ko'y pumusok sa iyong kaloob
kinakatok ng aring susing mapilit
ginagalugad iyong pintuang singit
nang marating natin ang bukal ng dilim
at magtugma bawat hibla ng hinaing.

Ngunit ang dila mo'y mailap, malaya
sa pagkakatago'y ayaw magsalita

pati mga matang sadyang ipininid
nakatitig kung sa'ng hindi ko mabatid.

Si Zacarias Ka Kaya?

*(Kay Honti, Heswitang kompositor
na hindi makapagsalita dahil sa paralysis)*

Wala ngang hindi kapani-paniwala
tulad ng pagdadalanta ng matanda
o pag-aabot ng tag-ani't tagpunla.

Sa pagtatagpo ng liwanag at laman
tumatubo sa tuyong sinapupunan
napakabilis na pagsasanga ng buhay.

Pagsikat at pagdilig ng kalangitan
nalalaglag mga ginintuang uhay
upang lupain ay mahitik sa yaman.

Hindi ka amang pangalan ang pamana
kundi alagad ng insensong musika.

At ngayong putol ang kuwerdas ng bunganga
ayaw maniwalang wala itong wawa:
Pag Diyos nagsalita, uurong pati dila.

SID GOMEZ HILDAWA

Running Late

You've encountered this poem before.
When you skipped breakfast this morning,
Running late for work, you missed out
On the mushroom omelet, fried rice
And coffee prepared by someone who
Woke up early, making sure the eggs